अपरोध m. Exclusion, prohibition.

अपर्ण f. A name of Párvati.
(Kálidása derives the word as follows:—स्वयं विद्यार्णह्मपर्णवृत्तिता परा हि काष्ट्रा तपसस्तया पुनः । तदन्यपाकीर्णमतः प्रियंबदां बदन्त्यपर्णितं च तां पुराविदः K. S. v. 28.).

अपर्याप्त a. (f. ता) 1 Incomplete, insufficient; 2 unable, incompetent, अपर्याप्त तदस्माक वर्ल भिष्माभिरश्चितम् Bg. 1.30; 3 unlimited.

अपर्वाय m. Want of order or method.

अपल n. A pin or bolt.

अपलपन n. The same as अप-रूप q. v.

भ्यानाप m. 1 Denial of knowledge, evasion. e. g. न च प्र-स्यवसिद्धस्यापलापः कर्तु शक्यते; 2 concealing, hiding. Comp. — वण्ड m. the fine inflicted on a defendant for denying a charge on which he gets convicted.

भारताधिका f. 1 Thirst; 2 ardent desire. (भारताधिका is also used in the same sense but probably wrongly.)

अपलाचित्र a. (f. णी) Free from desires, e.g. मलापिनो भ-विष्यन्ति कदान्वेते ऽपलाभिणः

अपवन n. A park or forest planted in the vicinity of a town.

अपवरक m. A hole, an aperture, तत्व एकस्मादपवरकात् Mud. 1.; 2 an inner apartment, a lying-in chamber.

अपवर्ष n. Covering, screen-

क्षप्तर्ग m. 1 Completion, complete performance, क्रियानवर्गे प्तनुजोविसात्कृताः Kir. 1. 14, अपवर्गे तृतीया Pan., अपवर्गे तृतीय-ति भणतःपाणिनेर्दि Na.xvii. 68.; 2 final beatitude i.e. complete

delivery of the soul from the body, e. g. स्वर्गापवर्गयोगाँगमान्तन मनीविण:; 3 a gift, a donation; 4 restriction of a general rule (according to सुभत); 5 abandonment.

अपनर्जन n. 1 Abandoning; 2 a gift, a donation; 3 final beatitude.

अपवर्तन n. 1 Removal from one place to another, as in स्थानापवर्तन; 2 taking away, depriving one of, e.g. न घ दायापवर्तनम्.

अपवाद m. I Refutation as of an erroneous imputation, e. g. अपवादो नाम रञ्ज्ञविवर्तस्य सर्पस्य रञ्जुमात्रत्ववत् &c. (in Vedanta phil.); 2 an exception, (op. to उत्स्य), अपवादीरिवोत्सर्गाः कृतच्या. वृत्तयः परे: K. S. 11. 27; 3 censure, blame, evil report, e. g. लोकापवादादिप न भीतोऽसि; 4 an order, a command, ततोऽपवादेन पताकिनीपते: Kir. xiv. 27. अपवारण n. Concealment, covering.

अपवारित n. 1 Secret manner; 2 apart, aside (in plays), तद्भेत्रवारितम्। रहस्यं तु यदन्य-स्य पराष्ट्रत्य प्रकाशते S. D. vi. अपवारितक n. The same as अ-पवारित q. v. (The inst. अपवा-रितकेन means 'apart,' 'aside' in theatrical language and is opposed to प्रकाशम्; it is speaking in such a way that only the addressed person may hear. अपवार्य is also used in the same sense).

अपवाह m. Deduction, subtraction (in math.)

अपनाहन n. The same as अप-वाह q. v.

अपद्यति f. Uncovering, opening. अपद्यक्ति f. Completion, fulfilment.

ति भणनः पाणिनेरिप Na.xvii. 68.; अपृष्टिति f. Cessation, end. 2 final beatitude i.e. complete अपिक् I a. (f. जा) 1 Re-

jected, discarded; 2 abject, contemptible. II m. One of the twelve kinds of sons among the Hindus, viz. that rejected by his natural parents and adopted by a stranger, Yaj. 11. 132.

अपवेध m. Piercing in a wrong direction.

अपव्यय m. Prodigality.

अपदाद m. A low man, a wretch, (the same as अपसद which probably is more correct).

अपद्युच् m. The soul.

अपशोक I a. (f. का) Free from grief or sorrow. II m. The asoka tree.

अपिथम a. (f. मा) 1 Not last; 2 not having another in the rear, i. e. last, अयमपश्चिमस्ते रामस्य शिरसि पाद-पंकजस्पर्शे: Ut.1. प्रसीदत् महारा-जो ममानेनापश्चिमेन प्रणयन Ve. vi.; 3 extreme, e. g. अपश्चिमा-मिमां कष्टामापदम्.

अपद्यास m. The same as अ-

अपन्न n. The point of the hook for driving an elephant. अपन्य a. See अपन्यर.

अपञ्जर (ल) a. (f. रा) Contrary, opposite, adverse.

अपसद m. 1 A low man, an outcaste, (in this sense generally as last member of a compound, e. g. पांचालाप्तद); 2 the children of six degrading connections, viz. of a Brahmana with the women of the three lower classes, of a Kshatriya with the women of the two lower, and of a Vais'ya with one of the S'údra class. M. x. 10.

अपसर्जन n. 1 Abandonment; 2 gift, donation; 3 final deliverance or beatitude.